

När Sverige gick med i EU ändrades Regeringsformen vilket bland annat gav ett stärkt egendomsskydd. Där står nu att läsa i 2:a kapitlet 15:e paragrafen: "Den som genom expropriation eller något annat sådant förfogande tvingas avstå sin egendom ska vara tillförsäkrad full ersättning för förlusten". Även när det allmänna inskränker användningen av mark ska ersättning utgå enligt lagen.

Det privata skogsägandet bedrivs nästan uteslutande långsiktigt. Samarbetet mellan staten och skogsägaren började på tidigt 1600-tal och samarbetet med nuvarande myndighet har pågått sedan tidigt 1900-tal. Det är således djupt rotat och har på många sätt skapat den skog vi har i dag, välkött med bred mångfald och artrikedom. Min far var den första att avsätta skog för reservat och bevarande för framtiden i Medelpad.

På grund av ändrade arbetsbeskrivningar hos myndigheten är tiden när tjänstemannen från Skogsstyrelsen följde med ut i skogen för gemensam bedömning och dialog förbi. Den publicering av skogsägarens ansökan om avverkning som nu sker strider eventuellt mot Datainspektionen regler och försätter markägaren i ett mycket utsatt läge.

Det tas i minskad omfattning hänsyn till äganderätten och brukanderätten. Flera skogsägare har fått sina avverkningsplaner stoppade på grund av förekomst av lavskrika, en art som inte är reglerad i artskyddsförordningen eller rödlistad i Sverige. Likaså har svampen bombmurkla satt stopp för avverkningar.

Allt fler skogsägare får stora skogsområden klassade som nyckelbiotop eller som skyddsvärd. Oftast sker det efter en inventering och utan formellt beslut. Det är därmed inte möjligt att överklaga.

Skogsegendomen är ett kapital som vilken annan egendom som helst. Önskar det allmänna förfoga över speciella områden, måste det skapas en ersättning, i första hand ersättningsmark till det fulla värdet.

Skogens värde för svensk ekonomi, skogens bidrag till klimatförbättringen och skogens betydelse för rekreation och folkhälsa är väldokumenterad och välkänd. Dessa argument ska inte behövas som argument för att försvara en i grundlagen fastlagd äganderätt.

Jag brukar jämföra ett skogsskifte med en sexrummare på Strandvägen i Stockholm. Låt oss tänka tanken att bostadsrättsinnehavaren tvingades sätta av ett rum för framtida bevarande och tillgänglighet för allmänheten och dessutom få sin tänkta renovering annonserad för allmänheten, allt utan ersättning.

Arvid Callans
Öhlingsholm

Skogsägare